

Jakso 6 Kylähyvänen

Sisälllys

1. Introsoitto
2. Alkupuhe

Tervetuloa kuuntelemaan Iki-ihmisten pyhäkoulua, jonka teille kaikille tarjoaa Kuusamon luterilainen seurakunta. Iki-ihmisiä ovat kaikki, joilla on ikää, ihmisyyttä ja tahto kohti ikuisuutta. Pyhäkoulu alkaa N - Y - T - NYT - pysykää kiinni keinutuoleissanne!

3. Jeesuksesta laulan (virsi 276)
4. Hartaus-puhe

Onhan tämäkin melkoinen kyläpahanen. Tekee oikein pahaa katsoa, mitä tälle on tapahtunut. En kyllä haluisi tätä edes nähdä, ellei tämä bussi tästä läpi ajaisi. Entisen kylätalon rakennuksessa, joka vielä aikanaan keräsi kylän väen kasaan, on nyt käytettyjen vaatteiden myymälä. Ja tuossa talossa, joka joskus oli kylän hienoin huvila, taitaa nyt sataa vedet sisään. Ja silti siellä joku asuu. Valo näkyy vielä yhdessä ikkunassa.

Onkohan tuon sillan jälkeen enää sitä vanhaa myllyä, jonka pihalla aikanaan tuli leikittyä naapurin lasten kanssa. Onhan se – eihän se enää kyllä toiminnassa ole. Sinne sitä joskus vielä jyväsäkkejä vietiin hevoskärryillä – ja pöytään tuli omista viljoista tehtyä leipää. Enää ei tässä kylässä omassa pellossa kasvatettua ruokaa syödä. Taitaa ruoka olla nykyään tuontitavaraa – ja se voi olla monesti vähän sitä ja tätä. Ei tähän kylään enää ne parhaat tavarantoimittajat mitään tuo.

Eikä tällaista alamäkeä kukaan voinut varmaan edes kuvitella tapahtuvan. Eihän mikään iso muutos hetkessä tapahdu – ja täälläkin alkoi asiat mennä alamäkeä pikkuhiljaa. Siinä taisi monet tehdä virheitä mutta lopputulosta on surullista katsoa. Keskinäisiä riitoja ja kateutta. Piti olla toista parempi. Piti ahnehtia, kun ei riittänyt se mitä itselle oli annettu. Omien virheiden aiheuttamaa pahaa oloa purettiin toisiin – ja luultiin, että oma olo siten paranisi. Eihän siinä niin käynyt. Ihmiset satutti toisiaan vain lisää – kunnes osa väestä katsoi parhaaksi lähteä. Muuttivat naapurikyliin. Osa jäi – mutta katkerina ja elämään pettyneinä. Sulkeutuivat ja lakkasivat yrittämästä. Iloa sai enää siitä, jos jollekin muulle kävi huonosti.

Ei sitä moni uskoisi millainen tämäkin kylä joskus oli – ei ollut silloin vielä tämän kaltaisesta kyläpahasesta tietoaakaan. Tämä oli seudun komein kylä. Isoja taloja, uusi mylly, komea kylätalo, useampi pankki. Tänne tulivat ihmiset naapurikylistäkin käymään – toisinaan ihan vain katsomaan ja ihmettelemään, miten tämä kaikki oli saatu näillä seuduilla aikaan. Yhdessä ne oli aikaan saatu. Yhteisymmärryksellä. Tehtiin se, mitä piti tehdä, jotta kaikilla olisi hyvä olla. Ei siinä kyselty, että oliko itsellä lapsia, jos uusi koulu piti rakentaa. Kaikki sitä olivat yhdessä rakentamassa – ne joilla oli lapsia, ja ne joilla ei ollut. Ja sama muissakin asioissa. Heikompia autettiin silloin kun apua tarvitsi, eikä naapuria jätetty pulaan. Ja kun itse apua tarvitsi, niin silloin kaikki tiesivät, että sitä saa pyytää – ja että apua kyllä tulee. Toisinaan enemmänkin kuin osasi edes odottaa. Silleen sitä kylää rakennettiin. Seudun hienoinhan siitä tuli.

Kylähyvänen

Eikai se muutos – takaisin kohti tuota aikaa – ole vielä kukaan mahdotonta. Tarvitsisi vain sen, että edes kaksi alkaisi ”rakastamaan lähimmäistään niin kuin itseään”, kuten ohje kuuluu. Eikä tee toiselle ”sitä, mitä ei toivoisi itselle tehtävän”. Ja ehkä siten tästäkin ”kyläpahasesta” voisi tulla vielä eräänä päivänä taas - ”kylähyvänen”.

5. (lyhyt välisoitto)
6. Raamatunlauseiden alkuintro

Iki-ihmisten Pyhäkoulun viimeisessä osuudessa pääosassa on sininen pieni pussi, jossa on raamatunkohtia pienillä lapuilla. Tästä pussista joka jaksossa nostetaan summa mutikassa yksi lappu ja pyritään sen jälkeen viisaasti neuvomaan itseä, miten tätä raamatunkohtaa tulisi tulkita tänään, tässä ja nyt. Kuulijan tehtäväksi jää arvioida, olisiko tällä raamatunkohdalla sanottavaa myös juuri hänelle tänään, tässä ja nyt.

7. Raamatunlauseen nosto

Edessäni tässä pöydällä on taas tämä sininen pussi, joka on täynnä raamatunkohtia, ja taas kerran nostan täältä sokkona yhden raamatunkohdan katsomatta sitä etukäteen. (nosto) Ja se tulee heprealaiskirjeestä luvusta 10 jakeet 35-38. ”Älkää siis heittäkö pois uskallustanne, jonka palkka on suuri. Mutta minun vanhurskaani on elävä uskosta.” Tämä kohta puhuu siitä, että uskallus – varmasti uskallus tehdä oikein ja oikeita Jumalan mielen mukaisia asioita – tuo palkan myöhemmin. Monesti Jumalan tahdon mukaiset asiat voi olla sellaisia, että ne ei kaikkia miellytä, eikä kaikki niistä asioista välttämättä kiitosta anna. Mutta Jumala on luvannut palkan rohkeudesta, uskalluksesta tehdä hänen mielensä mukaisia asioita. Ja sanotaan myös, että minun vanhurskaani on elävä uskosta. Kyllähän siinä uskoa nimenomaan tarvitaan, ja uskosta käsin tarvii elää, jotta uskaltaa rohkeasti tehdä niitä asioita, jotka kokee oikeaksi. Tällaisia ajatuksia tästä raamatunkohdasta tänään.

8. (lyhyt pianomusiikki)
9. Loppupuhe

Kiitos kun olet ollut mukana Iki-ihmisten pyhäkoulussa tähän kuudenteen jaksoon saakka! Tällä kertaa aiheenamme oli lähimmäisenrakkauden muutosvoima, otsikolla Kylähyvänen. Harvoin tulee ajatelleeksi kuinka lähimmäisenrakkaus voi parhaimmillaan muuttaa onnellisemmaksi yksittäisen ihmisen, naapuruston, ystäväpiirin, perheyhteisön ja jopa kokonaisen kylän. Oletko sinä saanut joskus kokea sitä, että sinua autetaan ja tuetaan elämässä ja että saat itsekin olla antamassa apua ja tukea muille? Toivottavasti olet, sillä sellaisessa paikassa meidän kaikkien olisi varmasti hyvä olla. Ja ellet ole, voisitko sinä olla se ensimmäinen, joka alkaa korjata tilannetta. Vielä toivotan lisäksi Korkeimman suojelusta päivääsi ja iloa askareisiin!

10. Oi muistatko vielä sen virren -kappale
11. Iki-ihmisten pyhäkoulun toimitti - puhe

Iki-ihmisten pyhäkoulun toimitti: Käsikirjoitus ja puheisuus pastori Mauno Lehto. Musiikki kanttori Maria Suvio.